

عنوان مقاله:

نانوبیوچار پوست گردو در مباحث محیط زیست

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی مهندسی کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حمیده شیروانی سرخسی - دانشجوی دکترای آگروتکنولوژی گرایش فیزیولوژی گیاهان زراعی، گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

بیوچار، زغال تهیه شده از زیست توده های گیاهی و ضایعات کشاورزی است که برای افزایش حاصلخیزی خاک و کاهش انتشار گازهای گلخانه ای مورد استفاده است. توسط فرایند پیرولیز تولید می شود. بیوچار پوست گردو، در دماهای بالاتر از ۳۵۰ درجه سانتیگراد و در زمان تعیین شده، با استفاده از واحدهای پیرولیز تولید و الک می شود تا آماده استفاده گردد. نانوتکنولوژی یک فناوری نوظهور در زمینه کشاورزی است. نانوکودها جایگزینی برای کودهای شیمیایی اند و چشم انداز جدیدی را به سمت کشاورزی پایدار و کاهش تغییرات آب و هوایی باز کرده اند. نانوبیوچارها برای غلبه بر محدودیت های بیوچار، با افزایش سطح به دلیل اندازه نانو و گروه های عاملی فراوان با پایداری مکانیکی و حرارتی بهبود یافته، آن را منحصر به فرد و سودمند می کنند. به دلیل مقرون به صرفه بودن، پایداری و سازگاری با محیط زیست، ممکن است بهترین جایگزین نسبت به رویکردهای مرسوم باشند.

کلمات کلیدی:

بیوچار، پوست گردو، پرولیز، نانوتکنولوژی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1707872>

